BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 juni 1985

betreffende verzoeken van Görtz en Co, Duisburg, om terugbetaling van bij de invoer van bepaalde garens van katoen, van oorsprong uit Turkije, geïnde anti-dumpingrechten

(85/319/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (1), inzonderheid op artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt :

A. Procedure

(1) Op 3 december 1981 stelde de Commissie bij Verordening (EEG) nr. 3453/81 (2) een voorlopig anti-dumpingrecht van 16 % in op bepaalde garens van katoen, van oorsprong uit Turkije ; op 3 april 1982 werd bij Verordening (EEG) nr. 789/82 van de Raad (3) voor het betrokken produkt een definitief anti-dumpingrecht van 12 % ingesteld en werden de ingevolge Verordening (EEG) nr. 3453/81 met ingang van 1 januari 1982 tot zekerheid van het voorlopig recht gestelde bedragen ten belope van het definitieve recht definitief geïnd.

(2) Op 30 juli 1982 werd een regeling getroffen tussen de Commissie, enerzijds, en de Turkse Regering en de Turkse textielexporteursvereniging, anderzijds. Volgens deze regeling stemden de Turkse autoriteiten en de Turkse exporteurs ermee in de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap van garens van katoen tot bepaalde niveaus op te trekken, hierna „de regelingsprijzen" te noemen. In de regeling was tevens voorzien in een periodieke aanpassing van deze prijzen ten einde rekening te houden met schommelingen in de prijzen voor ruwe katoen in Turkije, die een dienovereenkomstige weerslag op de prijzen van garens van katoen in Turkije te weeg zouden brengen. De regelingsprijzen waren gelijk aan de normale waarden welke definitief bij Verordening (EEG) nr. 789/82 werden vastgesteld, zodat de uiteindelijk vastgestelde dumpingmarge werd opgeheven. Met het oog op deze regeling werd besloten dat het niet langer nodig was een anti-dumpingrecht te heffen. Het anti-dumpingrecht werd derhalve bij Verordening (EEG) nr. 2306/82 van de Raad (4) ingetrokken. Verordening (EEG) nr. 789/82 bleef evenwel van toepassing voor goederen die reeds het douanegebied van de Gemeenschap waren binnengebracht, maar niet tot het vrije verkeer in de Gemeenschap waren toegelaten.

(3) Tussen 1 april 1982 en 28 februari 1983 diende Görtz en Co, Duisburg, een importeur van garens van katoen uit Turkije, bij de Duitse autoriteiten verscheidene verzoeken in om terugbetaling van een totaalbedrag van ... (5), het bedrag dat hij op zijn invoer van garens van katoen van oorsprong uit Turkije aan definitieve anti-dumpingrechten had betaald. De Duitse autoriteiten zonden deze verzoeken naar de Gemeenschap door.

(4) Nadat de aanvrager meer bewijsmateriaal had voorgelegd, werden de verzoeken door de Commissie onderzocht. De voorlopige resultaten van dit onderzoek werden aan de aanvrager meegedeeld en deze kreeg de kans daarover opmerkingen te maken. Bij het opstellen van deze beschikking is met die opmerkingen rekening gehouden.

(5) De Commissie stelde de Lid-Staten hiervan in kennis en deelde hun haar standpunt ter zake mee. Alle Lid-Staten waren het met dat standpunt eens

B. Argumenten van de aanvrager

(6) Ter staving van zijn verzoek voert de aanvrager aan dat de normale waarden van zijn leveranciers in Turkije lager waren dan die welke bij Verordening (EEG) nr. 789/82 definitief werden vastgesteld. In dit verband legde hij een verklaring voor waarin bepaalde prijsniveaus in Turkije werden bevestigd ; de bron van deze informatie werd evenwel niet bekendgemaakt en er werd geen bewijsmateriaal voorgelegd. De aanvrager voerde ook nog aan dat een aantal van de in zijn verzoek bedoelde verzendingen katoengarens een mindere kwaliteit bevatten en dat de normale waarden voor deze verzendingen dienovereenkomstig dienden te worden verlaagd.

(1) PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.
(2) PB nr. L 347 van 3. 12. 1981, blz. 19.
(3) PB nr. L 90 van 3. 4. 1982, blz. 1.
(4) PB nr. L 246 van 21. 8. 1982, blz. 14.
(5) In de voor bekendmaking bestemde versie van deze beschikking is dit cijfer weggelaten conform de bepalingen van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad betreffende het niet-prijsgeven van zakengeheimen.

(7) Bovendien beweerde de aanvrager dat de in overweging 2 genoemde regelingsprijzen niet als normale waarden mogen worden gebruikt, aangezien het niet om reële prijzen ging, maar om prijzen die na onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Turkije waren vastgesteld en derhalve het werkelijke prijsniveau in Turkije niet weergaven. Voorts voerde de aanvrager het argument aan dat het besluit van de Commissie om bijgewerkte normale waarden te gebruiken voor verzendingen die na 28 augustus 1982 in het vrije verkeer in de Gemeenschap werden gebracht (zie overwegingen 10 en 11 hieronder), niet in overeenstemmig is met artikel 2 B van de communautaire voorschriften inzake anti-dumping, met name van Verordening (EEG) nr. 3017/79 van de Raad (1) die op dat ogenblik van kracht was en thans is vervangen door Verordening (EEG) nr. 2176/84. In dit verband beweert de aanvrager dat overeenkomstig artikel 2 B slechts één normale waarde voor alle betrokken verzendingen mag worden gebruikt.

C. Ontvankelijkheid

(8) Het verzoek is ontvankelijk aangezien het overeenkomstig de ter zake geldende bepalingen van de anti-dumpingwetgeving van de Gemeenschap, met name wat de tijdslimiet betreft, werd ingediend.

D. Gegrondheid van het verzoek

(9) Bij het onderzoek naar de geldigheid van het verzoek van de aanvrager heeft de Commissie als normale waarden regelingsprijzen (zie overweging 2) gebruikt die van kracht waren op het ogenblik dat de goederen in het vrije verkeer in de Gemeenschap werden gebracht. Voor goederen die vóór 28 augustus 1982 in het vrije verkeer zijn gebracht, werden de oorspronkelijke regelingsprijzen gebruikt, terwijl voor goederen die na die datum in het vrije verkeer zijn gebracht, bijgewerkte regelingsprijzen werden gebruikt.

(10) Om te bepalen welke van de in overweging 9 genoemde normale waarden (oorspronkelijke of bijgewerkte regelingsprijzen) dienden te worden gebruikt, is de Commissie uitgegaan van de datum waarop de goederen in het vrije verkeer in de Gemeenschap werden gebracht. Vanaf die datum neemt de verplichting tot betaling van het recht een aanvang en kan de importeur om terugbetaling verzoeken. Het zijn derhalve de omstandigheden van die dag die in aanmerking moeten worden genomen.

(11) Het besluit om de op het ogenblik van het in het vrije verkeer brengen van toepassing zijnde regelingsprijzen als normale waarden te gebruiken, werd genomen rekening houdend met het argument van de aanvrager dat de regelingsprijzen niet de werkelijke prijzen waren, aangezien zij na onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Turkije werden vastgesteld en als zodanig niet overeenstemden met de werkelijke prijzen in Turkije. De Commissie verwierp dit argument, omdat de regelingsprijzen in feite gelijk waren aan de normale waarden die tijdens het anti-dumpingonderzoek van de Commissie in Turkije op grond van de aangenomen waarde bij representatieve bedrijven werden vastgesteld en bijgevolg ook gelijk aan de normale waarden die bij Verordening (EEG) nr. 789/82 definitief werden vastgesteld.

(12) De Commissie gebruikte deze methode om de normale waarden bij representatieve ondernemingen vast te stellen uitsluitend omdat de afzonderlijke Turkse exporteurs niet op haar verzoek zijn ingegaan de prijzen op de binnenlandse markt en de prijzen bij uitvoer bekend te maken. In plaats daarvan nam de Turkse textielexporteursvereniging contact op met de Commissie en verklaarde zij zich bereid namens alle Turkse exporteurs, met inbegrip van de indieners van het onderhavige verzoek, prijzen mee te delen die volgens hen representatief waren en in de kantoren van enkele grote ondernemingen die naar de Gemeenschap uitvoeren, konden worden nagetrokken. De Commissie kon daarmee instemmen, aangezien in de anti-dumpingwetgeving van de Gemeenschap uitdrukkelijk is voorzien in de toepassing van een soortgelijke representatieve methode en de Turkse textielexporteursvereniging voor het representatieve karakter van de hiervoor uitgekozen exporteurs kon instaan.

(13) Met het oog op het feit dat de bovengenoemde regelingsprijzen gelijk zijn aan de normale waarden die definitief bij Verordening (EEG) nr. 789/82 zijn vastgesteld en deze normale waarden werden berekend overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de anti-dumpingwetgeving van de Gemeenschap, is de Commissie van mening dat zij het volste recht had in het kader van dit verzoek om terugbetaling deze normale waarden te gebruiken. Aangezien de oorspronkelijke regelingsprijzen van kracht waren tot 28 augustus 1982, acht zij het ook passend dat zij voor alle goederen die vóór die datum in de Gemeenschap in het vrije verkeer zijn gebracht, als normale waarden worden gebruikt.

(14) Wat de goederen betreft die na 28 augustus 1982 in de Gemeenschap in het vrije verkeer zijn gebracht, besloot de Commissie de stelling van de aanvrager dat de bijgewerkte normale waarden niet zouden mogen worden gebruikt, te verwerpen, omdat in de regeling in een periodieke aanpassing van de regelingsprijzen is voorzien, ten einde rekening te houden met de stijgingen van de normale waarden, en de Turkse

(1) PB nr. L 339 van 31. 12. 1979, blz. 1.

textielexporteursvereniging daarmee heeft ingestemd. In dit verband aanvaardt de Commissie niet dat artikel 2 B van Verordening (EEG) nr. 2176/84 in enig opzicht de aanpassing van de normale waarden belet. De bepalingen van artikel 2 B moeten worden gelezen in samenhang met artikel 2, lid 9, waarin is bepaald dat de normale waarden en de prijzen bij uitvoer op zo dicht mogelijk bij elkaar liggende data moeten worden vergeleken. Daaruit blijkt duidelijk dat de normale waarden mogen worden bijgewerkt bij de berekening van de dumpingmarges. Hoe dan ook, de toepassing van bijgewerkte normale waarden, in dit geval hogere normale waarden, voor bepaalde verzendingen is in dit geval niet van invloed geweest op het verzoek van de aanvrager aangezien zijn prijzen bij uitvoer eigenlijk lager waren dan de oorspronkelijke regelingsprijzen. Het tweede punt van de aanvrager is derhalve van geen enkele reële betekenis voor het besluit van de Commissie ter zake.

(15) De Commissie heeft derhalve besloten dat, voor de goederen die na 28 augustus 1982 in de Gemeenschap in het vrije verkeer zijn gebracht, de te gebruiken normale waarden gelijk moeten zijn aan de bijgewerkte regelingsprijzen.

(16) De Commissie heeft eveneens besloten het verzoek van de aanvrager om voor bepaalde verzendingen lagere normale waarden te gebruiken, aangezien de katoenen garens van een mindere kwaliteit zijn, te verwerpen omdat, hoewel op grond van de in overweging 2 bedoelde regeling voor katoengarens van mindere kwaliteit lagere exportprijzen mogen worden aangewend, de aanvrager ter staving van zijn verzoek geen bewijsmateriaal heeft aangevoerd en in ieder geval heeft nagelaten aan te geven van welke verzendingen kon worden aangenomen dat ze van mindere kwaliteit waren.

(17) Uit de vergelijking van de in de overwegingen 13 en 15 bedoelde normale waarden met de prijzen bij uitvoer van de betrokken goederen blijkt dat het verzoek van de aanvrager niet gegrond is,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De over de periode van 1 april 1982 tot 28 februari 1983 door Görtz en Co. Duisburg, ingediende verzoeken om terugbetaling, worden afgewezen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot Görtz en Co, Duisburg.

Gedaan te Brussel, 21 juni 1985.

Voor de Commissie

Willy DE CLERCQ

Lid van de Commissie